DUBLA CALIFICARE PENTRU J.O. DE LA MOSCOVA

STIMULEAZĂ ȘI RELANSEAZĂ VOLEIUL ROMÂNESC

Pentru voleiul românesc, începutul anului olimpic a coincis cu un frumos succes : calificarea reprezentativelor țării (feminină și masculină) pentru J.O., în urma unor valoroase comportări la turneele din Bulgaria. O performanță remarcabilă, care, după o lungă perioadă de insatisfacții, readuce speranțe și optimism în privința șanselor de redresare a acestui sport, de reafirmare pe plan intern și internațional. Momentul este deosebit de semnificativ și este de așteptat ca el să determine o puternică emulație, o înscriere mai fermă a tehnicienilor și sportivilor pe făgașul unei calități noi în pregătire, astfel încît succesul de acum să fie susținut de o bază cît mai solidă, care să permită în viitor obținerea unor rezultate mai valoroase, pe măsura virtuților deosebite demonstrate în nenumărate rînduri de voleiul românesc.

Ne propunem în paginile de față să vă prezentăm situația voleiului nostru masculin și feminin în contextul turneului final de la volei al Jocurilor Olimpice de vară '80, de la Moscova, la care acest sport debutează din prima zi a întrecerilor.

VALOARE INTERNAȚIONALĂ PRIN PERFECȚIONAREA TEHNICII

Ne revin în memorie cuvintele rostite cu ani în urmă de un activist al mișcării sportive, cunoscutul tehnician Aurel Predescu, care urmărea pregătirea și competițiile echipelor noastre naționale: „Slăbiciunile reale ale voleiului trebuie căutate în sfera tehnicii". Într-adevăr, calitățile fizice și pregătirea atletică erau suficiente și existau posibilitățile largi de adaptare la cele mai pretențioase cerințe și noutăți tactice — însă insuficiențe de atunci în materie confruntări internaționale erau cauzate de imperfecțiunile tehnice. Timpul avea să-i dea dreptate tehnicianului amintit. Și, ca să nu evocăm momente prea îndepărtate, ne vom referi doar la ultimele mari competiții: C.E. feminin din 1977, C.M. masculin din 1978, C.E. (m+f) de anul trecut și turneele de calificare pentru J.O. de la sfîrșitul lui ianuarie. La primele trei competiții, decisive pentru eșecurile din grupele preliminare (sau dincolo de ele) au fost, de bună seamă, slăbiciunile de ordin tehnic, agravate de conștiința existenței loc, de tradiționare, cum aveau să fie și cele realizate cu puternica echipă a Japoniei și asupra sextetului Ungariei. Imbunătățirile de ordin tehnic au determinat, în bună măsură, și succesele categorice ale voleibaliștilor în fața unor adversare din plutonul fruntaș mondial, cum au fost reprezentativele R.P.D. Coreene, Ungariei și Braziliei.

Sigur, este bine că la loturile naționale sînt acum privite cu un ochi mai atent aspectele pregătirii tehnice. Și optica aceasta trebuie încurajată, fiindcă se simte încă nevoia unor perfecționări, dar, pentru ca în viitor performanțele internaționale să urce la nivelul dorit, este nevoie ca federația să pornească o adevărată campanie în secțiile de tineret și chiar de seniori din cluburi și asociații unde latura tehnică, învățarea corectă și perfecționarea execuțiilor de bază lasă de dorit. În felul acesta, pregătirea loturilor reprezentative n-ar porni de acolo de unde nu trebuie să pornească: de la inițiere. S-ar crea astfel condițiile unui pregătiri atletice mai complete, ale unei organizări tactice superioare...

CLUBURILOR LI SE CERE UN SPRIJIN MULT MAI ACTIV!

Există un adevăr incontestabil: fără un sprijinul semnificativ al cluburilor, al secțiilor, loturile naționale nu pot dispune continuu de elementele necesare, pregătite la un nivel superior. Acest sprijin trebuie să se manifeste pe mai multe planuri. În primul rînd, în sfera echipelor divizionare trebuie să se lucreze în așa fel încît aici să se descopere, să se formeze și să se pregătească viitorii componenți ai formațiilor reprezentative, aici să se desfășoare cea mai mare parte din procesul de antrenament, pentru a nu obliga pe tehnicienii loturilor să cheltuiască timp (prețios) și energie cu — subliniem — învățarea corectă a unui procedeu... De asemenea, cluburile trebuie să fie furnizoarele de elemente valoroase și antrenorii nu trebuie să se mulțumească cu faptul că „plutesc" înlăuntrul în apele călduțe ale mediocrității, oferite — de ce să nu recunoaștem — de întrecerile din campionatele divizionare.

Secretarul federației, **Marin Pebrescu**, referindu-se la sprijinul pe care-l pot oferi cluburile, adăuga că „este necesar, de asemenea, ca atunci cînd o echipă are jucători selecționați în lot să găsească căile și mijloacele de a le crea acestora condiții pentru a face o pregătire mai intensă, de a-i urmări, solicitînd antrenorilor de la lot planurile individuale de antrenament, pentru a-și aduce, astfel, o contribuție cît mai substanțială la realizarea unor rezultate bune pe plan internațional". Dacă în această direcție, Dinamo, Steaua, Farul Constanța, C.S.U. Galați, Penicillina Iași, Tractorul Brașov, spre exemplu, au manifestat un interes demn de toată lauda, fiind de un real ajutor tehnicienilor loturilor, nu același lucru se poate spune despre **Universitatea Craiova** (în ceea ce privește fetele) și Explorări B. Mare, care au manifestat destulă reticență, care s-au arătat mai puțin dispuse la o conlucrare totală și... fără condiții.

„Sprijinul cluburilor" nu este o simplă afirmație fără acoperire. Dimpotrivă. Acesta își poate găsi materializarea într-o muncă cu efective folos, cu rezultate evidente în afirmarea pe plan internațional a voleiului românesc.

NECESITATEA UNEI CONCEPȚII UNITARE DE INSTRUIRE ȘI JOC

Intre cauzele care au făcut ca voleiul nostru să marcheze un lung și puternic recul în ierarhiile internaționale, a fost și lipsa unei concepții unitare de pregătire și joc. Cum stau lucrurile ? Intr-adevăr, se constată — și există încă mari diferențe în modul de abordare a pregătirii sportive (în cadrul aceluiași eșalon, firește) de către fiecare antrenor. Unii adoptă metode cu... vechi state de serviciu, alții sînt la zi cu noutățile numai în unele laturi ale pregătirii, alții nu dozează în chipul cel mai fericit factorii antrenamentului, alții mărturisesc sincer că nu știu care este concepția modernă. ● **De ce se pune mai acut problema unei concepții unitare de pregătire și joc ?** I-am întrebat pe antrenorul federal **Vasile Pavel** ● **Unul din motive izvorăște din necesitatea ca munca de formare a voleibaliștilor să fie pretutindeni condusă pe căile cele mai eficiente.** Adică toți antrenorii să adopte o concepția cea mai modernă, verificată ca atare pe plan mondial. Și această concepție este acum rezultatul unei îmbinări între concepțiile europeană și asiatică, ea fiind însușită de majoritatea echipelor. La noi, deocamdată, numai la loturile naționale. Dar motivul esențial este acela că asigurării unor loturi reprezentative omogene, alcătuite din cei mai buni interpreți ai celei mai moderne concepții de joc. Pentru a se putea adapta sportivii la continuitatea antrenamentelor de la lot, la stilul de joc impus reprezentativei, și la echipele noastre de club trebuie să se lucreze, în plan conceptual, ca la lotul național. ● **Ce a întreprins federația în scopul impunerii unei concepții unitare ?** ● În urma observării antrenamentelor și jocurilor unor echipe valoroase din Europa, Asia și America, s-au stabilit mijloace standardizate aplicate, așa cum am spus, la loturile naționale. Am organizat, totodată, un curs de perfecționare cu antrenorii de juniori în cadrul căruia a fost prezentată linia federației privind noile orientări metodice, stabilindu-se și termene precise pentru îndeplinire. Cu această ocazie, antrenorii cu mare experiență au prezentat expuneri științifice și practice. Un curs asemănător se va organiza și pentru antrenorii de la celelalte eșaloane. ● **Ce direcții principale se urmăresc în cadrul noii concepții, unitare ?** ● Utilizarea în antrenament a complexelor de exerciții cu eficiență și posibilități mai rapide de perfecționare a elementelor tehnico-tactice; lucrul cu aceste mijloace în condiții cît mai apropiate de cele ale jocului ; volum și intensitate sporite ; creșterea eficienței și constanței serviciului precum și a preciziei în preluare ; dezvoltarea vitezei de construcție a acțiunilor ; însușirea unui mare număr de combinații în atac ; perfecționarea blocajului și creșterea randamentului său la acțiunile de atac rapide ale adversarului ; jocul acrobatic în linia a doua ; alternarea rapidă a celor două sisteme de apărare, în funcție de jocul adversarului.

Desigur, nu este momentul și locul să prezentăm aici mijloacele metodice prin care se urmărește realizarea perfecționărilor enumerate. Important este ca toți antrenorii să și le însușească și să le aplice, iar rezultatele să le observăm concretizate în jocul echipelor.

O mostră elocventă a avantajului pe care-l conferă jocul în viteză: interpreți, trăgătorul Chifu (nr. 9) și ridicătorul Căta-Chițiga, în ultimul joc susținut în sala „Universiada" din Sofia, în cadrul turneului de calificare pentru J.O.
Foto : Peter SPASOV — Sofia

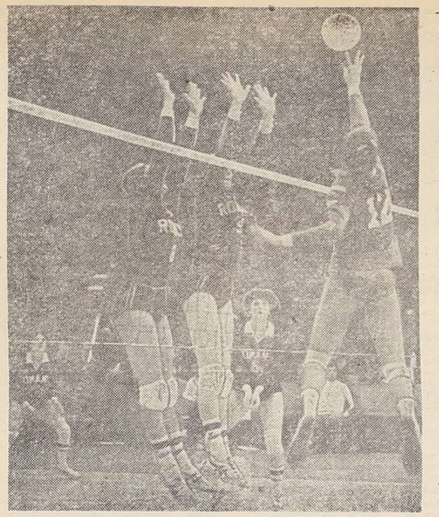

Una dintre cele mai bune jucătoare braziliene, Maria Alencar, nu va putea depăși blocajul echipei României, formată din Victoria Banciu (nr. 8) și Irina Petculeț (nr. 9), atent urmărite de Victoria Georgescu (nr. 6) și Iuliana Enescu (nr. 11).
Foto : Dimiter MIHAILOV — Sofia

O ECHIPĂ REDUTABILĂ ARE NEVOIE DE JUCĂTORI MULTILATERAL PREGĂTIȚI

Convorbire cu antrenorii N. Sotir, Fl. Balaiș și St. Tudor

La finele unei perioade de aproape un an, de cînd au preluat sarcina pregătirii reprezentativei masculine, antrenorul emerit Nicolae Sotir și colaboratorii săi Florin Balaiș și Stelian Tudor au avut marea satisfacție a calificării echipei noastre pentru J.O. O satisfacție cu atît mai mare cu cît venea la scurt timp după ratarea de la „europenele" din Franța. Este, deci, cazul să privim și cu ochii trio-ului de tehnicieni ascensiunea voleibaliștilor noștri în anul olimpic și perspectivele echipei pe marea scenă a competiției competițiilor...

— Multă lume aprecia, înaintea turneului de calificare, că echipa noastră, numai printr-o minune ar trece de adversare atît de puternice cum erau Cehoslovacia, Coreea de Sud, Japonia... Dumneavoastră credeați în șanselе ei ?

N. SOTIR : Sîrcer vorbind, am plecat în Bulgaria nu cu certitudinea, ci cu speranța — alimentată de calitatea muncii depuse în pregătire, de străduințele deosebite și de dorința fermă a tuturor jucătorilor — de a depăși niște adversare redutabile. Speranța avea să se conîmerze din ce în ce mai precis, după fiecare meci ciștigat la Pernik.

FL. BALAIȘ : Eram convins — și am declarat-o la plecare — că o victorie în meciul din ziua a doua, cu Cehoslovacia, ne deschide porțile Olimpiadei.

— Detașîndune de rezultate, cum judecați evoluția în sine a echipei ?

N. SOTIR : A fost o evoluție consistent bună. Și cînd spun aceasta mă refer la procentul ridicat de execuții tehnice corecte și precise la elementele de bază, ceea ce ne-a permis desfășurarea unui joc surprinzător, greu de contracarat de adversari, precum și o eficacitate mare în apărare, în special la blocaj, dar și în linia a doua, unde s-au realizat destule recuperări. Sextetul de bază a funcționat bine, dar și rezervele au avut un aport notabil, uneori chiar peste nivelul titularilor înlocuiți. Ceea ce aldădată nu se întîmpla, ci — dimpotrivă — prin schimbări sextetul se deregla, rezerva avea o prestație nestimulatoare, inhibitoare pentru echipă. De asemenea, faptul că Oros, coordonatorul de joc, a rezistat la pupitru tot turneul s-a datorat siguranței și preciziei la preluare.

ST. TUDOR : Evoluția net superioară a fost desigur, influențată și de unele modificări esențiale în structura lotului (și chiar a sextetului de bază, în care au apărut față de C.E. doi noi titulari, în calitatea execuțiilor tehnice, dar mai cu seamă în concepția de joc (viteză în construcția combinațiilor și varietate în finalizare, folosindu-se judicios toate zonele fileului).

— La ce concluzii v-au dus cele două „experiențe" trăite la lot în mai puțin de 4 luni ?

N. SOTIR : Pornind de la comportarea slabă a echipei la C.E., am reținut o concluzie esențială : reprezentativa trebuie alcătuită din jucători competenți, din jucători care să dea randament bun în toate compartimentele. Insuccesul la C.E. s-a datorat în primul rînd nesiguranței la preluare, ceea ce a împiedicat construirea atacului. În consecință, am eliminat jucătorii deficitari la acest capitol (de pildă, lui Tutovan l-am preferat pe Stoian din acest motiv), iar cu cei ce aveau capacitatea să-și îmbunătățească precizia preluării (Girleanu, Pop) am lucrat mai intens. De asemenea, construcția atacului am orientat-o spre viteză și surprindere, utilizînd pasele cu traiectorie joasă. Și de aici au ieșit din discuție, la selecție, jucători care nu se pretau la o astfel de orientare. Rezolvînd problema primirii, am mărit și rezistența de concurs a coordonatorului de joc. În fine, ne-am străduit să creăm o adevărată coeziune sufletească a echipei, un spirit de colaborare superior, să excludem vechea obișnuință de reproșuri dintre jucători, care duceau la nervozitate și scădeau puterii de concentrare.

FL. BALAIȘ : Cred că, de asemenea, o și mai bine gîndită etapizare a pregătirii — astfel încît să nu devină plictisitoare, obositoare psihic — poate fi de roade mai bune. După cum verificările potențialului echipei, după etapele pregătirii, le consider necesare, dar nu sînt adepțul unor verificări prea dese, întrucît competiția, chiar amicală, cere un mare consum nervos.

— Ce obiective prioritare credeți că trebuie urmărite în pregătirea viitoare pentru participarea la J.O. ?

N. SOTIR : În primă instanță, refacerea completă a capacității de efort a întregului lot. Apoi, creșterea potențialului fizic și desăvîrșirea perfecționării tehnice pentru a putea mări în continuare viteza de joc, atît în atac cît și în apărare, precum și trecerea la o individualizare cît mai exactă în pregătire. În ceea ce privește lotul, ne străduim să menținem la cel mai înalt nivel pe vom remarca în jocurile din „Cupa României". Cu acest prilej, fac din nou apel la toți antrenorii divizionari să se alăture concepției noi de pregătire, să ridice sportivi bine pușî la punct cu tehnica, îndeosebi la execuțiile de bază, fiindcă numai prin formarea de jucători multilaterali vor sprijini realmente echipa reprezentativă.

ST. TUDOR : Cred că alături de îmbunătățirile de ordin tehnic, necesare la majoritatea componenților lotului, și de adîncirea concepției de joc conturate, trebuie să ne preocupe în viitor mai mult ameliorarea registrului tehnico-tactic în atac și a jocului acrobatic în apărare, precum și aducerea tuturor rezervelor cît mai aproape de valoarea titularilor.

— Ce șanse acordați echipei masculine la Olimpiada ?

N. SOTIR : Ca la fiecare ediție, turneul olimpic va fi foarte greu. Echipele se prezintă excelent pregătite. Ca să putem ajunge din grupă în semifinale, ar trebui să cîștigăm cel puțin trei din cele patru partide. Formațiile Poloniei, Iugoslaviei și Braziliei sînt adversare redutabile, în timp ce echipa Tunisiei pare în îndemîna tuturor celorlalte formații. Dacă ne vom prezenta — așa cum dorim și ne vom strădui, dealtfel — cu un plus valoric față de nivelul arătat la „calificări", cred că avem toate șansele să ajungem în semifinale. Așteptăm ca acest țel să determine în lot același spirit de dăruire și elan în pregătire, de responsabilitate și disciplină care ne-a adus succesul la turneul de calificare.

Reprezentativa feminină a României va participa, după 16 ani, la o nouă ediție a Jocurilor Olimpice. Drumul a fost dificil, dar fetele — Mariana Ionescu, Victoria Banciu, Doina Săvoiu, Irina Petculeț, Victoria Georgescu, Iuliana Enescu, care au alcătuit sextetul de bază, cărora li s-au adăugat, mai ales, Crina Georgescu și Elena Dobroschi (din lot au mai făcut parte Gabriela Coman, Corina Crivăț, Valerica Maier, Marlana Godja) — au avut o comportare bună, mai întîi la C.E. unde, clasîndu-se în plutonul fruntaș, au cîștigat dreptul de a lua parte la turneul de calificare, competiție încheiată recent la Pazardjik (Bulgaria) și care le-a adus „biletele" pentru Olimpiadă. Despre „trecut", dar mai ales despre problemele actuale vizînd pregătirile pentru J.O., am solicitat amănunte celor trei tehnicieni ai loturilor, Nicu Roibescu, Nicolae Humă și Oleg Solomonov.

— De la ce punct s-a plecat, în urmă cu ceva mai mult de un an, în pregătirea lotului și unde credeți că s-a ajuns acum ?

N. ROIBESCU: Am avut în vedere reala valoare a fetelor, chiar dacă la unele se mai manifestau unele erori în execuții. Incercînd să realizăm un sextet omogen, cu randament la momentele potrivite. Evident, pe parcurs am lucrat pentru înlăturarea celor mai multe dintre greșeli, perfecționîndu-se o serie de elemente de bază, cum sînt preluarea și blocajul, ceea ce a deschis în mare măsură calea spre calificare.

N. HUMĂ : Lotul este destul de restrîns și acest lucru ne-a obligat la o anumită modalitate de pregătire. Tot secretul, dacă se poate spune astfel, a constat în mobilizarea tuturor factorilor cu care am conlucrat. Indeosebi fetele, care au răspuns mult mai bine decît în trecut.

O. SOLOMONOV : Am pornit de la un lot de 12 voleibaliste și am ajuns la o E-CHIPĂ, realizînd, fapt foarte important, o armonie, o omogenizare mai mare, acea atmosferă favorabilă muncii, cînd totul se face din convingere și nu din obligație. Cînd în „familie" există înțelegere, atunci greutățile pot fi depășite mai ușor.

— Numeroase personalități din voleiul internațional au evidențiat, cu ocazia turneului de la Pazardjik, o mare adaptabilitate a echipei României, în funcție de adversare, de stilul adoptat de acestea. La Jocurile Olimpice, în primele meciuri, veți avea de adversare două echipe asiatice — Japonia, R.P. Chineză — și una americană — S.U.A. —, cu stiluri diferite și, știuți este faptul, greu de contracarat. Cum veți acționa în continuare ?

N. ROIBESCU : Pentru J.O. ne-am propus să adoptăm același stil elastic, care coresunde și componentelor lotului nostru. Vom pune însă accentul pe șlefuirea atacului și adaptarea echipei la un joc de apărare care să facă față echipelor Japoniei și R. P. Chineze, ținînd totodată seama că, din cîte știm, și americancele adoptă un stil mai apropiat de cel asiatic decît de cel european.

N. HUMĂ : Sistemul de joc asiatic ridică probleme numai în ceea ce privește apărarea noastră, care trebuie adaptată la atacul advers. După cîte știm, însă, nici lor nu le convine... atacul nostru. De asemenea, echipelor asiatice le sînt incomode ruperile de ritm. Cred însă că problemele de apărare — mai ales la fileu — sînt cele care trebuie să stea cu deosebire în atenție.

O. SOLOMONOV : Desigur, să nu se înțeleagă că nu ne vom ocupa și de celelalte laturi ale pregătirii. Unele soluții le vom adopta, bineînțeles, și în funcție de situațiile din meciuri. Dar, fără o pregătire solidă prealabilă nu vom putea atinge rezultatele scontate.

— Mai sînt cinci luni pînă la debutul în competiția voleibalistică a Olimpiadei. Cum se profilează pregătirea în această etapă, astfel ca la J.O. fetele să se afle în cea mai bună formă ?

N. ROIBESCU : Sînt convins că într-un climat de dăruire exemplară, cu un efort de deosebit în perioada ce urmează, vom reuși să ne urmăm întocmai planul de pregătire și să ajungem în forma cea mai bună la momentul oportun. Este știut faptul că lotul nostru de 6 jucătoare și următoarele există un decalaj valoric, pe care sperăm să-l reducem cît mai mult, pentru a evita eventualele surprize neplăcute. În afară de jucătoarele consacrate, vom mai supune testelor alte 21 de jucătoare, astfel că, se poate spune, porțile lotului rea dumneavoastră cauzele care au făcut ca pînă acum echipa feminină să traverseze o perioadă de eclipsă? Campionatele europene și, mai ales, turneul de calificare au demonstrat, totuși, că se poate mai mult...

N. ROIBESCU : Prezența între primele 6 echipe ale continentului — calificarea între cele opt „olimpice" reflectă, în mare măsură, capacitatea voleiului nostru feminin de a se situa printre cele mai valoroase școli. Poate că acest drept și l-ar fi cîștigat mai de mult, dacă s-ar fi valorificat mai bine elementele de care am dispus la un moment dat. Dar, acest moment a fost ratat, întîrzîndu-se saltul valoric și implicit, rezultatele de valoare. Comportarea din ultima vreme își are explicația și în faptul că, în așteptarea unor noi voleibaliste — multe promit la nivelul juniorelor —, am căutat să valorificăm cît mai bine potențialul existent, în ciuda unor păreri nu tocmai favorabile. Deocamdată am reușit. Sperăm că vom reuși în continuare.

N. HUMĂ : Nu putem nega, totuși, chiar în perioada de care vorbim, existența unor bune voleibaliste. Dar, echipa în ansamblu nu avea o poziție deosebită pe plan european. Fiind conștienți că valorile individuale nu formau un tot, lucru ce nu putea conduce către performanțe reale, am căutat să omogenizăm aceste valori, să le punem în acord. Cred că, din acest punct de vedere, situația s-a schimbat și, chiar dacă nici în prezent nu dispunem de prea multe jucătoare, pot spune că, în afară de plafonul atins de la nivelul lotului am ajuns și, sper că vom putea, face față unor exigențe sporite.

O. SOLOMONOV : Trebuie să adaug că fetele au cîștigat mai multă încredere în forțele lor, atunci cînd, confruntîndu-se cu — echipe din elita voleiului european și mondial, și-au dat seama că pot mai mult. Drept urmare ele au adoptat o altă atitudine în pregătire, simplificîndu-se astfel în mare măsură întregul proces instructiv-educativ. Este nevoie însă ca la nivelul cluburilor să se acționeze cu mai multă promptitudine pentru a se transmite lotului național elementele valoroase de care are nevoie.

— În sfîrșit, ce credeți că înseamnă sau mai bine zis, ce ar trebui să însemne pentru voleiul nostru feminin calificarea, după 16 ani, la Jocurile Olimpice ?

N. ROIBESCU : Am să răspund și în numele colegilor, pentru că nu avem opinii divergente. Considerăm că această calificare constituie un excelent imbold, un tonic pentru munca noastră a tuturor. Și, cînd spun „a noastră a tuturor", nu mă gîndesc la noi trei, ci la toți tehnicienii care activează la toate eșaloanele. Sper că prezența la J.O. va determina o atragere de noi elemente valoroase spre practicarea acestei discipline, o afirmare cît mai puternică a voleiului românesc. În ceea ce ne privește, sprijinîți ca și pînă acum de forul de specialitate și de cluburi, vom căuta să ne îndeplinim sarcinile la un cît mai bun nivel. Participarea la Olimpiade este o mare satisfacție, dar incumbă și numeroase obligații, care trebuie duse cu bine la bun sfîrșit.

O NOUĂ ATITUDINE FAȚĂ DE MUNCĂ, ELEMENTUL DETERMINANT AL SUCCESULUI REPREZENTATIVEI FEMININE

De vorbă cu antrenorii lotului, N. Roibescu, N. Humă și O. Solomonov

MECIURI DE VERIFICARE CU PARTENERI PUTERNICI!

Progresul valoric al unei discipline sportive își găsește expresie în rezultatele obținute în competițiile internaționale de amploare, acolo unde sînt prezente „virfurile" dintr-o țară sau alta. Nici voleiul nu face excepție. Dar, pentru ca pozițiile cîștigate să se afle cît mai sus este nevoie de un minuțios și intens program de pregătire, la cel mai înalt nivel, în concordanță cu dezvoltarea pe plan mondial.

Programul de pregătire cuprinde, pe lîngă perioade de antrenament în „familie", și întîlniri bilaterale sau turnee, capabile să scoată în evidență calitățile sau defectele de moment ale echipei, să indice drumul ce trebuie urmat. **Dar, pentru aceasta este nevoie ca partenerii de întrecere să fie aleși dintre echipele puternice, valoroase, pentru că numai astfel se poate asigura o creștere calitativă pe toate planurile.** Întîlnirile cu U.R.S.S., Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, R.D. Germană, R.P. Chineză, Japonia, Cuba, Brazilia, R.P.D. Coreeană ș.a. — echipe care fie la masculin, fie la feminin dețin poziții de frunte în ierarhia valorilor — pot constitui în orice moment prilejuri de învățăminte, de încercare a potențialului valoric al reprezentanților voleiului nostru. Același lucru este, de fapt, valabil și pentru toate eșaloanele voleiului nostru. Iată, de ce, **se impune la toate nivelele alegerea unor parteneri de valoare, din elita voleiului, cu evidente și eficiente influențe calitative, pentru a-i asigura voleiului românesc un înalt nivel competitiv pe plan internațional.**

CARTEA DE VIZITĂ A VIITORILOR ADVERSARI

Atît reprezentativa masculină, cît și cea feminină vor avea de înfruntat în grupele preliminarii ale turneului olimpic o serie de formații valoroase, din elita voleiului mondial. Iată, în cîteva rînduri, o succintă prezentare a adversarelor directe ale echipelor României :

MASCULIN

POLONIA — cu binecunoscuții **Wojtowicz, Bosek** și **Gawlowski** din garnitura care a cîștigat campionatul mondial în 1974 și medalia olimpică de aur în 1976, impresionată cu elemente tinere, vigiroase și talentate ca **Orzyzga, Klos, Malinowski** — este, desigur, adversara principală. Cert este că voleibaliștii români au făcut întotdeauna partidă reușite în fața actualilor campioni olimpici.

BRAZILIA, echipa nr. 1 a Americii de Sud, se prezintă — reală curiozitate — drept una dintre cele mai autentice interpret ale școlii europene. Se apropie foarte mult ca stil de echipa Cehoslovaciei, îmbinînd armonios vioușteța fizică, iscusința tehnică și abilitatea tactică. Brazilienii sînt iubitori de surprize, nu o dată reușind să învingă în mari competiții echipele din vîrful ierarhiei. La J.O. de la München a figurat în aceeași serie cu reprezentativa noastră și a cîștigat cu 3—2. Anul acesta, la a doua întîlnire pe scena olimpică, voleibaliștilor români li se oferă ocazia revanșei.

IUGOSLAVIA este, fără îndoială, revelația anului 1979. Antrenorul **D. Tomici** a adus-o la o cotă de competitivitate remarcabilă, lucru demonstrat de prestațiile valoroase la C.E. din toamna trecută, cînd a urcat pe podium la Paris și a obținut locul ce se acorda acolo pentru J.O. **Bogoevski, Trifunovici, Lozancici** și ceilalți s-au aflat la un mic pas de victorie în fața campioanei mondiale și europene, puternica reprezentativă a U.R.S.S. Echipa României pare însă să aibă un ascendent moral asupra „plavilor" pe care i-a învins în două competiții cu 3—0.

TUNISIA, campioana Africii, este echipa la care celelalte componente ale seriei olimpice speră să obțină victoria în trei seturi...

● Dintre posibilele adversare în faza finală a turneului olimpic, se detașează echipele **U.R.S.S., R.P. Chineze** și **Cubei**, dar în ascensiune se află și celelalte participante : **Italia** și **Bulgaria.**

FEMININ

JAPONIA. Este posesoarea unui palmares bogat în succese, între care se înscrie cîștigarea C.M. în 1962, 1967, 1974, a titlurilor olimpice la Tokio (1964) și Montreal (1976), a campionatelor Asiei și situarea, totdeauna, pe podiumul marilor competiții la care a participat. Sub conducerea (de rînd) a antrenorilor Koji Kojima (din nou la cîrmă) și Shigeo Yamada, Japonia a fost și rămîne una din principalele forțe ale voleiului mondial feminin și una din candidatele la titlul olimpic.

R.P. CHINEZĂ. Datorită saltului valoric înregistrat, locul 6 la C.M. 1978 și poziția a doua la Campionatele Asiei, reprezentativa chineză pare a fi una dintre cele mai bune garnituri prezente la J.O. Jocul său posedă toate atributele voleiului modern (atac puternic, apărare foarte precisă, ritm rapid al execuțiilor ș.a.) ceea ce o face o adversară redutabilă. Este calificată pentru prima oară la Olimpiadă.

S.U.A. Dacă în 1964, la Tokio (amintim că echipa României a debutat și ea atunci) formația americană se clasa în final pe locul 5, iar în 1968 ocupa locul 8, acum toți specialiștii sînt de acord că reprezentativa S.U.A. a progresat foarte mult, apropiindu-se prin maniera jocului de stilul asiatic. Dealtfel, poziția a 5-a la ultimele „mondiale", din 23 participante, este elocventă. Așadar, o competitoare de a cărei forță trebuie să se țină seama.

● Dintre echipele din grupa ocealaltă, **U.R.S.S.** și **Cuba** se detașează, fiind recomandate nu numai de palmares, dar și de o evoluție constant bună în ultima vreme, la care se adaugă vicecampioana europeană **R.D. Germană** și campioana Americii de Sud, **Peru.**

PROGRAMUL VOLEIULUI LA OLIMPIADĂ...

După încheierea turneelor de calificare, la Sofia a avut loc, în prezența reprezentanților federației internaționale și ai federațiilor naționale ale căror echipe s-au calificat pentru Olimpiadă, tragerea la sorți a grupelor și stabilirea programului jocurilor :

MASCULIN

Grupa A: Bulgaria, Cuba, R.P. Chineză, U.R.S.S., Italia.
Grupa B: Brazilia, Iugoslavia, ROMÂNIA, Tunisia, Polonia.

Programul jocurilor

20 iulie – Grupa A : Cuba – Italia, R.P. Chineză – U.R.S.S.
Grupa B : Iugoslavia – Polonia, România – Tunisia
22 iulie – Grupa A : Italia – R.P. Chineză, Bulgaria – Cuba
Grupa B : Polonia – România, Brazilia – Iugoslavia
24 iulie – Grupa A : R.P. Chineză – Bulgaria, U.R.S.S. – Italia
Grupa B : România – Brazilia, Tunisia – Polonia
26 iulie – Grupa A: Bulgaria – U.R.S.S., Cuba – R.P. Chineză
Grupa B : Brazilia – Tunisia, Iugoslavia – România
28 iulie – Grupa A : U.R.S.S. – Cuba, Italia – Bulgaria
Grupa B : Tunisia – Iugoslavia, Polonia – Brazilia
30 iulie : Finale pentru locurile 9–10; semifinale (în cruciș) pentru locurile 1–4 și 5–8.
1 august : finale pentru locurile 1–2; 3–4; 5–6 și 7–8.

FEMININ

Grupa A: R.D. Germană, U.R.S.S., Peru, Cuba
Grupa B: R.P. Chineză, S.U.A., ROMÂNIA, Japonia

Programul jucătoarelor

21 iulie – Grupa A: R.D. Germană – Cuba, U.R.S.S. – Peru
Grupa B : R.P. Chineză – Japonia, S.U.A. – România
23 iulie – Grupa A : Cuba – Peru, R.D.G. – U.R.S.S.
Grupa B : Japonia – România, R.P. Chineză – S.U.A.
25 iulie – Grupa A : U.R.S.S. – Cuba, Peru – R.D.G.
Grupa B: S.U.A. – Japonia, România – R.P. Chineză
27 iulie : semifinale.
29 iulie : finale.

Pagini realizate de :
Aurelian BREBEANU și **Emanuel FANTÂNEANU**